EXTRADITION

Treaty Between the
UNITED STATES OF AMERICA
and LATVIA

Signed at Riga December 7, 2005

NOTE BY THE DEPARTMENT OF STATE

Pursuant to Public Law 89—497, approved July 8, 1966 (80 Stat. 271; 1 U.S.C. 113)—

". . .the Treaties and Other International Acts Series issued under the authority of the Secretary of State shall be competent evidence . . . of the treaties, international agreements other than treaties, and proclamations by the President of such treaties and international agreements other than treaties, as the case may be, therein contained, in all the courts of law and equity and of maritime jurisdiction, and in all the tribunals and public offices of the United States, and of the several States, without any further proof or authentication thereof."

LATVIA

Extradition

Treaty signed at Riga December 7, 2005;
Transmitted by the President of the United States of America to the Senate September 29, 2006 (Treaty Doc. 109-15, 109th Congress, 2d Session);
Reported favorably by the Senate Committee on Foreign Relations July 29, 2008 (Senate Executive Report No. 110-12, 110th Congress, 2d Session);
Advice and consent to ratification by the Senate September 23, 2008;
Ratified by the President December 11, 2008;
Exchange of Instruments of Ratification at Riga April 15, 2009;
Entered into force April 15, 2009.

EXTRADITION TREATY

BETWEEN

THE GOVERNMENT OF THE UNITED STATES OF AMERICA

AND

THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF LATVIA

TABLE OF CONTENTS

Article 1 ..... Obligation to Extradite

Article 2 ..... Extraditable Offenses

Article 3 ..... Nationality

Article 4 ..... Political and Military Offenses

Article 5 ..... Prior Prosecution

Article 6 ..... Capital Punishment

Article 7 ..... Extradition Procedures and Required Documents

Article 8 ..... Admissibility of Documents

Article 9 ..... Translation

Article 10 ..... Provisional Arrest

Article 11 ..... Decision and Surrender

Article 12 ..... Temporary and Deferred Surrender

Article 13 ..... Requests for Extradition or Surrender Made by Several States

Article 14 ..... Seizure and Surrender of Property

Article 15 ..... Rule of Speciality

Article 16 ..... Consent to Waiver of Extradition Proceedings

Article 17 ..... Transit

Article 18 ..... Representation and Expenses

Article 19 ..... Consultation

Article 20 ..... Application

Article 21 ..... Ratification, Entry into Force, and Termination

The Government of the United States of America and the Government of the Republic of Latvia (hereinafter referred to as "the Parties"),

Recalling the Treaty of Extradition between the United States of America and Latvia, signed at Riga on October 16, 1923, and the Supplementary Extradition Treaty, signed at Washington October 10, 1934;

Noting that both the Government of the United States of America and the Government of the Republic of Latvia currently apply the terms of these Treaties;

Mindful of obligations set forth in the Agreement on Extradition between the United States of America and the European Union signed at Washington, D.C. on June 25, 2003;

Having due regard for rights of individuals and the rule of law;

Mindful of the guarantees under their respective legal systems which provide an accused person with the right to a fair trial, including the right to adjudication by an impartial tribunal established pursuant to law; and

Desiring to provide for more effective cooperation between the Parties in the fight against crime, and, for that purpose, to conclude a new treaty for the extradition of persons;

Have agreed as follows:

Article 1

Obligation to Extradite

The Parties agree to extradite to each other, pursuant to the provisions of this Treaty, persons whom the authorities in the Requesting State have charged with, or convicted of, an extraditable offense.

Article 2

Extraditable Offenses

1. An offense shall be an extraditable offense if it is punishable under the laws in both States by deprivation of liberty for a period of more than one year or by a more severe penalty.

2. Where the request for extradition is for enforcement of a sentence of a person convicted of an extraditable offense, the sentence to be served must be at least four months.

3. An offense shall also be an extraditable offense if it consists of an attempt or a conspiracy to commit, or participation in the commission of, any offense described in paragraph 1.

4. For the purposes of this Article, an offense shall be an extraditable offense:
   (a) whether or not the laws in the Requesting and Requested States place the offense within the same category of offenses or describe the offense by the same terminology;
   (b) whether or not the offense is one for which United States federal law requires the showing of such matters as interstate transportation, or use of the mails or of other facilities affecting interstate or foreign commerce, such matters being merely for the

purpose of establishing jurisdiction in a United States Federal court; and

(c) in criminal cases relating to taxes, customs duties, currency control and the import or export of commodities, regardless of whether the laws of the Requesting and Requested States provide for the same kinds of taxes, customs duties, or controls on currency or on the import or export of the same kinds of commodities.

5. If the offense has been committed outside the territory of the Requesting State, extradition shall be granted, subject to the other applicable requirements for extradition, if the laws of the Requested State provide for the punishment of an offense committed outside its territory in similar circumstances. If the laws of the Requested States do not provide for the punishment of an offense committed outside its territory in similar circumstances, the executive authority of the Requested State, at its discretion, may grant extradition provided that all other applicable requirements for extradition are met.

6. If extradition has been granted for an extraditable offense, it shall also be granted for any other offense specified in the request even if the latter offense is punishable by one year's deprivation of liberty or less, provided that all other requirements for extradition are met.

Article 3
Nationality

Extradition shall not be refused based on the nationality of the person sought. A person who is a national of the Requested State may request to be allowed to serve in that State a sentence which has been imposed in the Requesting State. The Requesting State shall make best efforts to honor such a request pursuant to a treaty on the transfer of

sentenced persons in force between the Parties. In the event that a request pursuant to a treaty on the transfer of sentenced persons cannot be honored, the Parties shall consult pursuant to Article 19 of this Treaty.

Article 4
Political and Military Offenses

1. Extradition shall not be granted if the offense for which extradition is requested is a political offense.

2. For the purposes of this Treaty, the following offenses shall not be considered political offenses:

(a) a murder or other violent crime against a Head of State of one of the Parties, or of a member of the Head of State's family;

(b) an offense for which both Parties have the obligation pursuant to a multilateral international agreement to extradite the person sought or to submit the case to their competent authorities for decision as to prosecution;

(c) murder, manslaughter, malicious wounding, or inflicting grievous bodily harm;

(d) an offense involving kidnapping, abduction, or any form of unlawful detention, including the taking of a hostage;

(e) placing or using an explosive, incendiary or destructive device capable of endangering life, of causing substantial bodily harm, or of causing grievous property damage; and

(f) an attempt or a conspiracy to commit, participation in the commission of, aiding or abetting, counseling or procuring the commission of, or being an accessory before or after the fact to any of the foregoing offenses.

3. Notwithstanding the terms of paragraph 2 of this Article, extradition shall not be granted if the executive authority of the Requested State determines that the request was politically motivated.

4. The executive authority of the Requested State may refuse extradition for offenses under military law that are not offenses under ordinary criminal law.

Article 5

Prior Prosecution

1. Extradition shall not be granted when the person sought has been convicted or acquitted in the Requested State for the offense for which extradition is requested.

2. Extradition shall not be precluded by the fact that the competent authorities of the Requested State have decided:

(a) not to prosecute the person sought for the acts for which extradition is requested;

(b) to discontinue any criminal proceedings which have been instituted against the person sought for those acts; or

(c) to investigate the person sought for the same acts.

Article 6

Capital Punishment

When the offense for which extradition is sought is punishable by death under the laws in the Requesting State and not punishable by death under the laws in the Requested State, the Requested State may grant extradition on the condition that the death penalty shall not be imposed on the person sought, or if for procedural reasons

such condition cannot be complied with by the Requesting State, on condition that the death penalty if imposed shall not be carried out. If the Requesting State accepts extradition subject to conditions pursuant to this Article, it shall comply with the conditions. If the Requesting State does not accept the conditions, the request for extradition may be denied.

Article 7
Extradition Procedures and Required Documents

1. All requests for extradition shall be submitted through the diplomatic channel, which shall include transmission as provided for in Article 10.

2. All requests shall include:
   (a) documents, statements, or other types of information which describe the identity and probable location of the person sought;
   (b) information describing the facts of the offense and the procedural history of the case;
   (c) a statement of the relevant text of the provisions of the laws describing the essential elements of the offense for which extradition is requested;
   (d) a statement of the relevant text of the provisions of law prescribing punishment for the offense;
   (e) a statement of the provisions of law describing any time limit on the prosecution; and
   (f) the documents, statements, or other types of information specified in paragraphs 3 or 4 of this Article, as applicable.

3. A request for extradition of a person who is sought for prosecution also shall include:

(a) a copy of the warrant or order of arrest issued by a judge, court, or other authority competent for this purpose;

(b) a copy of the charging document; and

(c) such information as would provide a reasonable basis to believe that the person sought committed the offense for which extradition is sought.

4. A request for extradition relating to a person who has been convicted of the offense for which extradition is sought also shall include:

(a) a copy of the judgment of conviction, or, if a copy is not available, a statement by a judicial authority that the person has been convicted;

(b) information establishing that the person sought is the person to whom the finding of guilt refers;

(c) a copy of the sentence imposed, if the person sought has been sentenced, and a statement establishing to what extent the sentence has been carried out; and

(d) in the case of a person who has been convicted in absentia, the documents required by paragraph 3.

5. The Requested State may require the Requesting State to furnish additional information within such reasonable length of time as it specifies, if it considers that the information furnished in support of the request for extradition is not sufficient to fulfill the requirements of this Article. Such supplementary information may be requested and furnished directly between the United States Department of Justice and the Office of the Prosecutor General of the Republic of Latvia.

6. Where the Requesting State contemplates the submission of particularly sensitive information in support of its request for extradition, it may consult the Requested State to determine the extent to which the information can be protected by the Requested State. If the Requested State cannot protect the information in the manner sought by the Requesting State, the Requesting State shall determine whether the information shall nonetheless be submitted.

Article 8
Admissibility of Documents

Documents that bear the certificate or seal of the Ministry of Justice, or the Ministry or Department responsible for foreign affairs, of the Requesting State shall be admissible in extradition proceedings in the Requested State without further certification, authentication, or other legalization. Ministry of Justice shall, for the Government of the United States of America, mean the United States Department of Justice; and, for the Government of the Republic of Latvia, the Office of the Prosecutor General.

Article 9
Translation

All documents submitted by the Requesting State shall be translated into the language of the Requested State.

Article 10

Provisional Arrest

1. In case of urgency, the Requesting State may request the provisional arrest of the person sought pending presentation of the request for extradition. A request for provisional arrest may be transmitted through the diplomatic channel or directly between the United States Department of Justice and the Office of the Prosecutor General of the Republic of Latvia. The facilities of the International Criminal Police Organization (Interpol) also may be used to transmit such a request.

2. The application for provisional arrest shall contain:

(a) a description of the person sought;

(b) the location of the person sought, if known;

(c) a brief statement of the facts of the case, including, if possible, the time and location of the offense;

(d) a description of the law(s) violated;

(e) a statement of the existence of a warrant of arrest or a finding of guilt or judgment of conviction against the person sought; and

(f) a statement that the documents supporting the extradition request for the person sought will follow within the time specified in this treaty.

3. The Requesting State shall be notified without delay of the disposition of its request for provisional arrest and the reasons for any inability to proceed with the request.

4. A person who is provisionally arrested may be discharged from custody upon the expiration of sixty (60) days from the date of provisional arrest pursuant to this Treaty if the executive authority of the Requested State has not received the extradition

request required in Article 7. For this purpose, receipt of the request for extradition by the Embassy of the Requested State in the Requesting State, by the date specified in this paragraph, shall constitute receipt by the executive authority of the Requested State.

5. The fact that the person sought has been discharged from custody pursuant to paragraph 4 of this Article shall not prejudice the subsequent rearrest and extradition of that person if the request for extradition and supporting documents are delivered at a later date.

Article 11
Decision and Surrender

1. The Requested State shall promptly notify the Requesting State of its decision on the request for extradition.

2. If the request is denied in whole or in part, the Requested State shall provide an explanation of the reasons for the denial. The Requested State shall provide copies of pertinent judicial decisions upon request.

3. If the request for extradition is granted, the authorities of the Requesting and Requested States shall agree on the time and place for the surrender of the person sought.

4. If the person sought is not removed from the territory of the Requested State by the Requesting State within the time period prescribed by the law of that State, that person may be discharged from custody, and the Requested State, in its discretion, may subsequently refuse extradition for the same offense.

Article 12

Temporary and Deferred Surrender

1. If a request for extradition is granted in the case of a person who is being proceeded against or is serving a sentence in the Requested State, the Requested State may temporarily surrender the person sought to the Requesting State for the purpose of prosecution. The person so surrendered shall be kept in custody in the Requesting State and shall be returned to the Requested State at the conclusion of the proceedings against that person, in accordance with the conditions to be determined by mutual agreement of the Requesting and Requested States. The time spent in custody in the territory of the Requesting State pending prosecution in that State may be deducted from the time remaining to be served in the Requested State.

2. The Requested State may postpone the extradition proceedings against a person who is being prosecuted or who is serving a sentence in that State. The postponement may continue until the prosecution of the person sought has been concluded or until such person has served any sentence imposed.

Article 13

Requests for Extradition or Surrender Made by Several States

1. If the Requested State receives requests from the Requesting State and from any other State or States for the extradition of the same person, either for the same offense or for different offenses, the executive authority of the Requested State shall determine to which State, if any, it will surrender the person.

2. If the Republic of Latvia receives an extradition request from the United States of America and a request for surrender pursuant to the European arrest warrant for the same person, either for the same offense or for different offenses, its executive authority shall determine to which State, if any, it will surrender the person.

3. In making its decision under paragraphs 1 and 2, the Requested State shall consider all relevant factors, including but not limited to:

(a) whether the requests were made pursuant to a treaty;

(b) the place where each offense was committed;

(c) the respective interests of the requesting States;

(d) the gravity of the offenses;

(e) the nationality of the victim;

(f) the possibility of any subsequent extradition between the requesting States;

and

(g) the chronological order in which the requests were received from the requesting States.

Article 14

Seizure and Surrender of Property

1. To the extent permitted under its law, the Requested State may seize and surrender to the Requesting State all items, including articles, documents, and evidence, that are connected with the offense in respect of which extradition is granted. The items mentioned in this Article may be surrendered even when the extradition cannot be effected due to the death, disappearance, or escape of the person sought and prior to the extradition, if requested pursuant to the mutual legal assistance treaty between the Parties.

2. The Requested State may condition the surrender of the items upon satisfactory assurances from the Requesting State that the property will be returned to the Requested State as soon as practicable. The Requested State may also defer the surrender of such items if they are needed as evidence in the Requested State.

3. The rights of third parties in such items shall be duly respected in accordance with the laws of the Requested State.

Article 15
Rule of Speciality

1. A person extradited under this Treaty may not be detained, tried, or punished in the Requesting State except for:

(a) any offense for which extradition was granted, or a differently denominated offense based on the same facts as the offense for which extradition was granted, provided such offense is extraditable, or is a lesser included offense;

(b) any offense committed after the extradition of the person; or

(c) any offense for which the executive authority of the Requested State consents to the person's detention, trial, or punishment. For the purpose of this subparagraph:

(i) the Requested State may require the submission of the documentation called for in Article 7; and

(ii) the person extradited may be detained by the Requesting State for 90 days, or for such longer period of time as the Requested State may authorize, while the request is being processed.

2. A person extradited under this Treaty may not be extradited to a third State or extradited or surrendered to an international tribunal for any offense committed prior to extradition unless the Requested State consents.

3. Paragraphs 1 and 2 of this Article shall not prevent the detention, trial, or punishment of an extradited person, or the extradition of that person to a third State, if:

(a) that person leaves the territory of the Requesting State after extradition and voluntarily returns to it; or

(b) that person does not leave the territory of the Requesting State within 10 days of the day on which that person is free to leave.

Article 16

Consent to Waiver of Extradition Proceedings

If the person sought consents to be surrendered to the Requesting State, the Requested State may, in accordance with the principles and procedures provided for under its legal system, surrender the person as expeditiously as possible without further proceedings. The consent of the person sought may include agreement to waiver of protection of the rule of speciality.

Article 17

Transit

1. Either State may authorize transportation through its territory of a person surrendered to the other State by a third State. A request for transit shall be transmitted through the diplomatic channel or directly between the United States Department of Justice and the Office of the Prosecutor General of the Republic of Latvia. The facilities of the International Criminal Police Organization (Interpol) may also be used to transmit such a request. The request shall contain a description of the person being transported and a brief statement of the facts of the case. A person in transit shall be detained in custody during the period of transit.

2. Authorization is not required when air transportation is used and no landing is scheduled on the territory of the transit State. If an unscheduled landing does

occur, the State in which the unscheduled landing occurs may require a request for transit pursuant to paragraph 1, and it shall detain the person until the request for transit is received and the transit is effected, as long as the request is received within 96 hours of the unscheduled landing.

Article 18
Representation and Expenses

1. The Requested State shall advise, assist, appear in court on behalf of, and represent the interests of the Requesting State in any proceedings arising out of a request for extradition.

2. The Requesting State shall pay all the expenses related to the translation of extradition documents and the transportation of the person surrendered. The Requested State shall pay all other expenses incurred in that State in connection with the extradition proceedings.

3. Neither State shall make any pecuniary claim against the other State arising out of the arrest, detention, examination, or surrender of persons under this Treaty.

Article 19
Consultation

The United States Department of Justice and the Office of the Prosecutor General of the Republic of Latvia may consult with each other in connection with the processing of individual cases and in furtherance of efficient implementation of this Treaty.

Article 20
Application

This Treaty shall apply to offenses committed before, on, as well as after the date it enters into force.

Article 21
Ratification, Entry into Force, and Termination

1. This Treaty shall be subject to ratification; the instruments of ratification shall be exchanged as soon as possible.

2. This Treaty shall enter into force upon the exchange of the instruments of ratification.

3. Upon the entry into force of this Treaty, the Treaty of Extradition between the United States of America and Latvia, signed at Riga October 16, 1923, and the Supplementary Extradition Treaty signed at Washington October 10, 1934, shall cease to have any effect. Nevertheless, the prior Treaties shall apply to any extradition proceedings in which the extradition documents have already been submitted to the courts of the Requested State at the time this Treaty enters into force, except that Articles 2 and 16 of this Treaty shall be applicable to such proceedings, and Articles 12(1) and 15 of this Treaty shall apply to persons found extraditable under the prior Treaty.

4. With respect to any extradition proceedings in which the request for extradition was received by the Requested State but not submitted to its courts before the entry into force of this Treaty, the Requesting State, after entry into force of this Treaty, may amend or supplement the request for extradition as necessary in order for it to be submitted to the courts of the Requested State under this Treaty.

5. Either State may terminate this Treaty at any time by giving written notice to the other State through the diplomatic channel, and the termination shall be effective six months after the date of receipt of such notice.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned, being duly authorized by their respective Governments, have signed this Treaty.

DONE at Riga, in duplicate, this 7th day of December, 2005, in the English and Latvian languages, both texts being equally authentic.

FOR THE GOVERNMENT OF THE UNITED STATES OF AMERICA:

Ambassador Catherine Todd Baily

FOR THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF LATVIA:

LATVIJAS REPUBLIKAS VALDĪBAS

UN AMERIKAS SAVIENOTO VALSTU VALDĪBAS

LĪGUMS PAR IZDOŠANU

SATURS

1.pants ..... Pienākums veikt izdošanu

2.pants ..... Noziedzīgi nodarījumi, par kuriem pieļaujama izdošana

3.pants ..... Pilsonība

4.pants ..... Politiskie un militārie noziedzīgie nodarījumi

5.pants ..... Iepriekšējā notiesāšana

6.pants ..... Nāvessods

7.pants ..... Izdošanas process un nepieciešamie dokumenti

8.pants ..... Dokumentu pieļaujamība

9.pants ..... Tulkojums

10.pants ..... Pagaidu apcietinājums

11.pants ..... Lēmums un nodošana

12.pants ..... Pagaidu un atliktā nodošana
13.pants ..... Izdošanas vai nodošana pēc vairāku valstu lūguma
14.pants ..... Priekšmetu izņemšana un nodošana
15.pants ..... Īpašie noteikumi
16.pants ..... Piekrišana atteikties no izdošanas procesa
17.pants ..... Tranzīts
18.pants ..... Pārstāvība un izdevumi
19.pants ..... Konsultācijas
20.pants ..... Piemērošana
21.pants ..... Ratifikācija, stāšanās spēkā un darbības izbeigšanās

Latvijas Republikas valdība un Amerikas Savienoto Valstu valdība (turpmāk – Puses),

Atsaucoties uz Rīgā 1923.gada 16.oktobrī parakstīto Līgumu par noziedznieku izdošanu starp Latviju un Amerikas Savienotām Valstīm un Vašingtonā 1934.gada 10.oktobrī parakstīto papildu līgumu par noziedznieku izdošanu starp Latviju un Amerikas Savienotām Valstīm;

Atzīmējot, ka Latvijas Republikas valdība un Amerikas Savienoto Valstu valdība šobrīd piemēro šo līgumu noteikumus;

Apzinoties Eiropas Savienības un Amerikas Savienoto Valstu izdošanas līgumā, kas tika parakstīts 2003.gada 25.jūnijā, Vašingtonā, noteiktos pienākumus;

Pienācīgi ievērojot cilvēka tiesības un likuma varu,

Apzinoties savu valstu tiesību sistēmās paredzētās garantijas, kas paredz apsūdzētajai personai tiesības uz taisnīgu tiesu, tajā skaitā tiesības uz lietas izskatīšanu neatkarīgā un objektīvā tiesā, kas izveidota saskaņā ar likumu, un

Izsakot vēlēšanos nodibināt efektīvāku sadarbību starp Pusēm noziedzības apkarošanā un šajā nolūkā noslēgt jaunu līgumu par personu izdošanu;

Ir vienojušās par sekojošo:

1.pants

Pienākums veikt izdošanu

Saskaņā ar šī Līguma noteikumiem Puses vienojas izdot viena otrai personas, kuras lūguma iesniedzējas valsts iestādes ir apsūdzējušas vai notiesājušas par tāda noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, par kuru ir pieļaujama izdošana.

2.pants

Noziedzīgi nodarījumi, par kuriem pieļaujama izdošana

1. Noziedzīgs nodarījums, par kuru ir pieļaujama izdošana, ir noziedzīgs nodarījums, kas ir sodāms saskaņā ar abu valstu tiesību aktiem ar brīvības atņemšanu uz laiku, kas ir ilgāks par vienu gadu, vai ar smagāku sodu.

2. Ja lūgumā lūgts izdot personu spriedumu izpildei, kura ir notiesāta par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, par kuru pieļaujama izdošana, soda izciešanas laikam jābūt vismaz četriem mēnešiem.

3. Noziedzīgs nodarījums, par kuru pieļaujama izdošana, ir arī mēģinājums, dalība vai līdzdalība jebkura 1.punktā minētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā.

4. Šī panta nolūkos noziedzīgs nodarījums, par kuru pieļaujama izdošana, ir uzskatāms par tādu:

(a) neatkarīgi no tā, vai lūguma iesniedzējas vai lūguma saņēmējas valsts tiesību akti nosaka noziedzīgam nodarījumam tādu pašu kategoriju vai lieto attiecībā uz noziedzīgu nodarījumu to pašu terminoloģiju;

(b) neatkarīgi no tā, vai noziedzīgs nodarījums ir tāds, kura pierādīšanai pēc Amerikas Savienoto Valstu federālā likuma nepieciešams uzrādīt tādus pierādījumus kā starpvalstu transporta vai starpvalstu pasta izmantošanu, vai citu tādu iespēju izmantošanu, kas saistīta ar ārvalstu tirdzniecību, jo šie pierādījumi ir tikai iemesls, lai konstatētu Amerikas Savienoto Valstu federālās tiesas jurisdikciju; un

(c) ja tās ir kriminālliietas, kas attiecas uz nodokļiem, muitas nodevām, valūtas kontroli, kā arī uz preču ievešanu vai izvešanu, neatkarīgi no tā, vai lūguma iesniedzējas vai lūguma saņēmējas valsts tiesību akti paredz tādus pašus nodokļus, muitas nodevas vai tādu pašu valūtas vai preču ievešanas vai izvešanas kontroli.

5. Ja noziedzīgs nodarījums izdarīts ārpus lūguma iesniedzējas valsts teritorijas, izdošanu pieļauj, ievērojot pārējās piemērojamās izdošanas prasības, ja lūguma saņēmējas valsts tiesību akti paredz sodu par noziedzīgu nodarījumu, kas izdarīts ārpus tās teritorijas līdzīgos apstākļos. Ja lūguma saņēmējas valsts tiesību akti neparedz sodu par noziedzīgo nodarījumu, kas izdarīts ārpus tās teritorijas līdzīgos apstākļos, lūguma saņēmējas valsts izpildiestāde pēc saviem ieskatiem var pieļaut izdošanu ar noteikumu, ka visi pārējie izdošanas priekšnoteikumi ir izpildīti.

6. Ja izdošana ir pieļauta par noziedzīgu nodarījumu, par kuru pieļaujama izdošana, izdošana ir pieļaujama arī par jebkādu citu lūgumā norādītu noziedzīgu nodarījumu, pat ja pēdējais noziedzīgais nodarījums ir sodāms ar brīvības atņemšanu uz gadu vai mazāk, ar noteikumu, ka visi pārējie izdošanas priekšnoteikumi ir izpildīti.

3.pants

Pilsonība

Izdodamās personas pilsonība nav pamats atteikumam veikt izdošanu. Persona, kas ir lūguma saņēmējas valsts pilsonis, var lūgt atļaut izciest sodu, ko piesprieda lūguma iesniedzēja valsts, lūguma saņēmēja valstī. Lūguma iesniedzēja valsts veic visus nepieciešamos pasākumus, lai izpildītu šādu lūgumu saskaņā ar abās Pusēs spēkā esošo līgumu par notiesāto personu nodošanu. Ja lūgumu saskaņā ar līgumu par notiesāto personu nodošanu nevar izpildīt, Puses konsultējas savā starpā saskaņā ar šī Līguma 19.pantu.

4.pants

Politiskie un militārie noziedzīgie nodarījumi

1. Izdošana nav pieļaujama, ja noziedzīgs nodarījums, par kuru tiek lūgta izdošana, ir politisks noziedzīgs nodarījums.

2. Šī Līguma nolūkos sekojoši noziedzīgi nodarījumu nav uzskatāmi par politiskiem noziedzīgiem nodarījumiem:

(a) slepkavība vai cits ar vardarbību saistīts noziedzīgs nodarījums pret vienas no Pusēm valsts vadītāju vai valsts vadītāja ģimeni;

(b) noziedzīgs nodarījums, par kuru abām Pusēm ir pienākums saskaņā ar starptautisko daudzpusēju līgumu izdot izdodamo personu vai iesniegt lietu to kompetentajām iestādēm lēmuma par kriminālvajāšanu pieņemšanai;

(c) slepkavība, slepkavība bez iepriekšēja nodoma, tīšu smagu vai vidēji smagu miesas bojājumu nodarīšana;

(d) noziedzīgs nodarījums, kas ietver personas nolaupīšanu, nelikumīgu brīvības atņemšanu vai jebkādu citu nelikumīgas brīvības atņemšanas veidu, iekļaujot ķīlnieku sagrābšanu;

(e) sprāgstošu, uzliesmojošu vai iznīcinošu ietaišu, kas var apdraudēt dzīvību vai izraisīt smagus miesas bojājumus, vai nodarīt smagu kaitējumu īpašumam, novietošana vai izmantošana;

(f) mēģinājums, līdzdalība vai dalība izdarīšanā, atbalstīšana, uzkūdīšana, ieteikšana, izdarīšanas veicināšana līdzdalībnieks pirms vai pēc jebkāda no iepriekšminēto noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

3. Neatkarīgi no šī panta 2.punkta noteikumiem, izdošana nav pieļaujama, ja lūguma saņēmējas valsts izpildiestāde nosaka, ka lūgums ir politiski motivēts.

4. Lūguma saņēmējas valsts izpildiestāde var atteikt izdošanu par noziedzīgiem nodarījumiem, kas sodāmi saskaņā ar militāro tiesību noteikumiem, bet, kas nav noziedzīgi nodarījumi krimināltiesību izpratnē.

5.pants

Iepriekšējā notiesāšana

1. Izdošana nav pieļaujama, ja izdodamā persona ir notiesāta vai attaisnota lūguma saņēmējā valstī par noziedzīgu nodarījumu, par kuru tiek lūgta izdošana.

2. Izdošanu neietekmē fakts, ka lūguma saņēmējas valsts kompetentās iestādes ir nolēmušas:

(a) nepakļaut šo personu kriminālvajāšanai par noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu, par kuriem tiek lūgta izdošana;

(b) pārtraukt uzsāktu kriminālprocesu pret šo personu par tādām pašām darbībām; vai

(c) veikt izmeklēšanu pret šo personu par tādām pašām darbībām.

6.pants

Nāvessods

Ja par noziedzīgu nodarījumu, par kuru ir lūgta izdošana, var piemērot nāvessodu saskaņā ar lūguma iesniedzējas valsts tiesību aktiem un nevar piemērot nāvessodu saskaņā ar lūguma saņēmējas valsts tiesību aktiem, lūguma saņēmēja valsts personu var izdot ar nosacījumu, ka šai personai netiks piespriests nāvessods, vai, ja, ievērojot procesuālo kārtību, lūguma iesniedzēja valsts šādu nosacījumu nevar izpildīt, ar nosacījumu, ka, ja tiks piespriests nāvessods, tad tas netiks izpildīts. Ja lūguma iesniedzēja valsts piekrīt izdošanai saskaņā ar šī panta nosacījumiem, tā šos nosacījumus ievēro. Ja lūguma iesniedzēja valsts nepiekrīt nosacījumiem, izdošanas lūgumu var noraidīt.

7.pants

Izdošanas process un nepieciešamie dokumenti

1. Visi izdošanas lūgumi tiek nosūti pa diplomātiskiem kanāliem, iekļaujot arī 10.pantā minēto nosūtīšanas kārtību.

2. Visi lūgumi satur:

(a) dokumentus, izklāstu vai cita veida informāciju par izdodamās

personas identitāti un iespējamo atrašanās vietu;

(b) informāciju par noziedzīga nodarījuma faktiem un lietas procesuālo vēsturi;

(c) izklāstu par attiecīgo tiesību normu tekstu, kas raksturo tāda noziedzīga nodarījuma būtiskās sastāva pazīmes, par kuru ir lūgta izdošana;

(d) izklāstu par attiecīgo tiesību normu tekstu, kas nosaka sodu par noziedzīgu nodarījumu;

(e) izklāstu par tiesību normu tekstu, raksturojot jebkādus kriminālvajāšanas termiņus; un

(f) dokumentus, izklāstu vai cita veida šī panta 3. un 4.punktā minēto informāciju.

3. Lūgums par personas izdošanu kriminālvajāšanai satur arī:

(a) tiesneša, tiesas vai citas kompetentas iestādes lēmuma par apcietināšanu kopiju;

(b) apsūdzības dokumentu kopiju; un

(c) tādu informāciju, kas dotu pietiekamu pamatu uzskatīt, ka šī persona ir izdarījusi noziedzīgu nodarījumu, par kuru ir lūgta izdošana.

4. Izdošanas lūgums attiecībā uz personu, kas ir notiesāta par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, par kuru ir lūgta izdošana, arī satur:

(a) notiesājoša sprieduma kopiju vai, ja kopija nav pieejama, tiesas iestādes ziņojumu, ka persona ir notiesāta;

(b) informāciju, kas norāda, ka izdodamā persona ir persona, kuras vaina ir konstatēta;

(c) piespriestā soda kopiju, ja izdodamajai personai ir piespriests sods, un paziņojumu par izciesto sodu daļu; un

(d) gadījumā, ja persona ir notiesāta aizmuguriski, 3.punktā minētos dokumentus.

5. Lūguma saņēmēja valsts var lūgt lūguma iesniedzēju valsti sniegt papildu informāciju norādītā saprātīgā laika posmā, ja tā uzskata, ka sniegtā informācija par izdošanas lūgumu nav pietiekama, lai tiktu ievērotas šī panta prasības. Amerikas Savienoto Valstu Tieslietu departaments un Latvijas Republikas Ģenerālprokuratūra tieši var lūgt un sniegt papildu informāciju.

6. Ja lūguma iesniedzēja valsts paredz iespējamību sniegt īpaši sensitīvu informāciju, kas pamato tās izdošanas lūgumu, tā var apspriesties ar lūguma saņēmēju valsti, lai noteiktu, kādā mērā lūguma saņēmēja valsts spēj aizsargāt informāciju. Ja lūguma saņēmēja valsts nevar aizsargāt informāciju tādā veidā, kā to pieprasa lūguma iesniedzēja valsts, lūguma iesniedzēja valsts nosaka, vai informācija tomēr tiks iesniegta.

8.pants
Dokumentu pieļaujamība

Dokumenti, kas apstiprināti ar lūguma iesniedzējas valsts Tieslietu ministrijas vai par ārlietām atbildīgās ministrijas vai departamenta sertifikātu vai zīmogu, ir pieļaujami izdošanas procesā lūguma saņēmējā valstī bez turpmākās apstiprināšanas, autentiskuma noteikšanas vai cita veida legalizācijas. Tieslietu ministrija Amerikas Savienības Valstu valdībai nozīmē Amerikas Savienoto Valstu Tieslietu departamentu; un Latvijas Republikas valdībai - Latvijas Republikas Ģenerālprokuratūru.

9.pants

Tulkojums

Visi lūguma iesniedzējas valsts sniegtie dokumenti tiek tulkoti lūguma saņēmējas valsts valodā.

10.pants

Pagaidu apcietinājums

1. Steidzamības gadījumā lūguma iesniedzēja valsts var lūgt piemērot izdodamajai personai pagaidu apcietinājumu līdz izdošanas lūguma iesniegšanai. Pagaidu apcietināšanas lūgumu var nosūtīt pa diplomātiskajiem kanāliem vai tieši Amerikas Savienoto Valstu Tieslietu departamentam un Latvijas Republikas Ģenerālprokuratūrai. Šādu lūgumu nosūtīšanai var arī izmanot Starptautiskās Kriminālpolicijas organizācijas (INTERPOL) starpniecību.

2. Pagaidu apcietināšanas lūgums satur:

(a) izdodamās personas aprakstu;

(b) izdodamās personas atrašanās vietu, ja tā ir zināma;

(c) īsu izklāstu par lietas apstākļiem, kas, ja iespējams, ietver noziedzīga nodarījuma izdarīšanas laiku un vietu;

(d) pārkāpto tiesību aktu aprakstu;

(e) paziņojumu, ka pret izdodamo personu ir pieņemts lēmums par apcietinājumu, par personas atzīšanu par vainīgu vai notiesājošs spriedums; un

(f) paziņojumu, ka dokumenti, kas pamato izdošanas lūgumu, tiks nosūtīti šajā Līgumā noteiktajā termiņā.

3. Lūguma iesniedzēju valsti nekavējoties informē par pagaidu apcietinājuma lūguma izpildi un par jebkuriem lūguma neizpildes iemesliem.

4. Ja lūguma saņēmējas valsts iestāde nesaņem izdošanas lūgumu atbilstoši 7.pantam 60 dienu laikā pēc šīs personas pagaidu apcietināšanas dienas saskaņā ar šo Līgumu, personu var atbrīvot no pagaidu apcietinājuma. Šī panta piemērošanai izdošanas lūgums tiek uzskatīts par saņemtu lūguma saņēmējas valsts izpildiestādē, ja tas šajā punktā noteiktajā datumā ir saņemts lūguma saņēmējas valsts vēstniecībā lūguma iesniedzējā valstī.

5. Fakts, ka izdodamā persona ir atbrīvota no apcietinājuma saskaņā ar šī panta 4.punktu, nerada šķēršļus šīs personas atkārtotai apcietināšanai un izdošanai, ja izdošanas lūgums un papildu dokumenti tiek saņemti vēlāk.

11.pants
Lēmums un nodošana

1. Lūguma saņēmēja valsts nekavējoties informē lūguma iesniedzēju valsti par tās lēmumu saistībā ar izdošanas lūgumu.

2. Ja lūgums pilnīgi vai daļēji atteikts, lūguma saņēmēja valsts sniedz skaidrojumu par atteikuma iemesliem. Pēc pieprasījuma lūguma saņēmēja valsts sniedz attiecīgas tiesu varas lēmumu kopijas.

3. Ja izdošana ir pieļauta, lūguma saņēmējas un lūguma iesniedzējas valsts iestādes vienojas par izdodamās personas nodošanas laiku un vietu.

4. Ja lūguma iesniedzēja valsts nepārņem izdodamo personu no lūguma saņēmējas valsts teritorijas tās tiesību aktos norādītajā laikā, persona var tikt atbrīvota no apcietinājuma un lūguma saņēmēja valsts pēc saviem ieskatiem var atteikt izdošanu par šo pašu noziedzīgo nodarījumu.

12.pants

Pagaidu un atliktā nodošana

1. Ja izdošana ir pieļauta par personu, pret kuru ir ierosināta kriminālliета vai kura izcieš sodu lūguma saņēmējā valstī, šī valsts var veikt attiecīgās personas pagaidu nodošanu lūguma iesniedzējai valstij kriminālvajāšanas nolūkā. Šādā viedā nodotajai personai tiek piemērots apcietinājums lūguma iesniedzējā valstī, un, kad tiek izbeigta tiesvedība pret šo personu, to nogādā atpakaļ lūguma saņēmējā valstī, saskaņā ar nosacījumiem, par ko savstarpēji ir vienojušās lūguma iesniedzēja un lūguma saņēmēja valsts. Lūguma iesniedzējas valsts teritorijā apcietinājumā pavadīto laiku līdz kriminālvajāšanas uzsākšanai šajā valstī var atskaitīt no atlikušā apcietinājuma laika lūguma saņēmējā valstī.

2. Lūguma saņēmēja valsts var atlikt tādas personas izdošanas procesu, pret kuru tiek veikta kriminālvajāšana vai kura izcieš sodu šajā valstī. Atlikšana var turpināties līdz šis personas kriminālvajāšanas pabeigšanai vai līdz šī persona ir izcietusi piespriesto sodu.

13.pants

Izdošana vai nodošana pēc vairāku valstu lūguma

1. Ja lūguma saņēmēja valsts saņem lūgumu no lūguma iesniedzējas valsts un no jebkuras citas valsts vai valstīm vienas un tās pašas personas izdošanai par vienu un to pašu vai dažādiem noziedzīgiem nodarījumiem, lūguma saņēmējas valsts izpildiestāde nosaka, kurai valstij, ja vispār kādai, tā nodos personu.

2. Ja Latvijas Republika saņem izdošanas lūgumu no Amerikas Savienotajām Valstīm un nodošanas lūgumu atbilstoši Eiropas apcietināšanas lēmumam par to pašu personu, par vienu un to pašu vai dažādiem noziedzīgiem nodarījumiem, tās izpildiestāde nosaka, kurai valstij, ja vispār kādai, tā nodos personu.

3. Pieņemot lēmumu saskaņā ar 1. un 2.punktu, lūguma saņēmēja valsts ņem vērā visus būtiskos faktorus, tai skaitā, un ne tikai šādus faktorus:

a) vai lūgumi tika iesniegti atbilstoši Līgumam;

b) vietu, kur izdarīts katrs noziedzīgs nodarījums;

c) lūguma iesniedzēju valstu attiecīgās intereses;

d) noziedzīgu nodarījumu smagumu;

e) cietušās personas pilsonību;

f) turpmākas izdošanas iespējamību lūguma iesniedzēju valstu starpā; un

g) hronoloģisko secību, kādā lūgumi tika saņemti no lūgumu iesniedzējām valstīm.

14.pants

Mantas izņemšana un nodošana

1. Ciktāl tiesību akti to pieļauj, lūguma saņēmēja valsts var izņemt un nodot lūguma iesniedzējai valstij visus priekšmetus, ieskaitot dokumentus un pierādījumus, kas ir saistīti ar noziedzīgu nodarījumu, par kuru izdošana ir pieļauta. Šajā pantā minētos priekšmetus pēc lūguma saskaņā ar Pušu starpā piemērojamu līgumu par savstarpējo tiesisko palīdzību var nodot pat, ja izdošana nav izpildāma izdodamās personas nāves, pazušanas vai bēgšanas, kas notikusi pirms izdošanas, dēļ.

2. Lūguma saņēmēja valsts var izvirzīt nosacījumu, ka priekšmeti tiks nodoti, ja lūguma iesniedzēja valsts sniedz pietiekamas garantijas, ka priekšmeti tiks atdoti lūguma saņēmējā valstī, cik ātri vien iespējams. Lūguma saņēmēja valsts var arī atlikt šādu priekšmetu nodošanu, ja tie ir nepieciešami kā pierādījumi lūguma saņēmējā valstī.

3. Trešo personu tiesības attiecībā uz šādiem priekšmetiem tiek pienācīgi ievērotas saskaņā ar lūguma saņēmējas valsts tiesību aktiem.

15.pants

Īpašie noteikumi

1. Saskaņā ar šo Līgumu izdoto personu neapcietina, netiesā un nesoda lūguma iesniedzējā valstī, izņemot par:

(a) noziedzīgu nodarījumu, par kuru tā tika izdota, vai citādi kvalificētu noziedzīgu nodarījumu, kas balstīts uz tiem pašiem faktiem kā noziedzīgs nodarījums, par kuru tā tika izdota, nodrošinot,

ka par šo noziedzīgo nodarījumu ir pieļaujama izdošana vai šis noziedzīgais nodarījums ir vieglāks iekļautais noziedzīgs nodarījums;

(b) jebkuru noziedzīgu nodarījumu, kas tika izdarīts pēc personas izdošanas; vai

(c) jebkuru noziedzīgu nodarījumu, par kuru lūguma saņēmējas valsts izpildiestāde piekrīt personas apcietināšanai, tiesāšanai vai sodīšanai. Šī apakšpunkta nolūkos:

(i) lūguma saņēmēja valsts var prasīt 7.pantā minēto dokumentu iesniegšanu; un

(ii) lūguma iesniedzēja valsts var apcietināt izdoto personu uz 90 dienām vai uz ilgāku laiku ar lūguma saņēmējas valsts piekrišanu, kamēr tā izvērtē lūgumu.

2. Izdotu personu saskaņā ar šo Līgumu neizdod trešajai valstij, neizdod vai nenodod starptautiskajam tribunālam par jebkādu pirms izdošanas izdarītu noziedzīgu nodarījumu, ja vien lūguma saņēmēja valsts tam nedod savu piekrišanu.

3. Šī panta 1. un 2.punkts neietekmē izdotās personas apcietināšanu, tiesāšanu, sodīšanu vai izdošanu trešajai valstij, ja:

(a) šī persona pēc izdošanas atstāj lūguma iesniedzējas valsts teritoriju un brīvprātīgi atgriežas tajā; vai

(b) šī persona neatstāj lūguma iesniedzējas valsts teritoriju 10 dienu laikā pēc tās atbrīvošanas dienas.

16.pants

Piekrišana atteikties no izdošanas procesa

Ja izdodamā persona piekrīt nodošanai lūguma iesniedzējai valstij, lūguma saņēmēja valsts var saskaņā ar tās tiesību sistēmas paredzētajiem principiem un kārtību cik ātri vien iespējams nodot personu bez turpmākām procesuālajām darbībām. Izdodamās personas piekrišana var iekļaut vienošanos par atteikšanos no tiesībām uz īpašajiem noteikumiem.

17.pants

Tranzīts

1. Jebkura Puse var atļaut tādas personas tranzītu caur savu teritoriju, kuru trešā valsts ir nodevusi otrai Pusei. Tranzīta lūgumu iesniedz pa diplomātiskiem kanāliem vai tieši Amerikas Savienoto Valstu Tieslietu departamentam un Latvijas Republikas Ģenerālprokuratūrai. Šāda lūguma nosūtīšanai var izmanot arī Starptautiskās Kriminālpolicijas organizācijas (Interpola) starpniecību. Lūgums ietver pārvedamās personas aprakstu un īsu lietas apstākļu pārskatu. Pārvedamo personu tranzīta laikā patur apcietinājumā.

2. Atļauja nav nepieciešama, ja tiek izmantota gaisa satiksme un nav paredzēta nosēšanās tranzīta valsts teritorijā. Ja notiek neparedzēta nosēšanās, valsts, kurā ir notikusi neparedzētā nosēšanās, var pieprasīt tranzīta lūgumu atbilstoši 1.punktam, un tā aiztur personu līdz tranzīta lūguma saņemšanai un tranzīta pabeigšanai, ja vien šāds lūgums ir saņemts 96 stundu laikā kopš neparedzētās nosēšanās.

18.pants

Pārstāvība un izdevumi

1. Lūguma saņēmēja valsts konsultē, palīdz, pārstāv tiesā un pārstāv lūguma iesniedzējas valsts intereses jebkurā procesā, kas izriet no izdošanas lūguma.

2. Lūguma iesniedzēja valsts sedz visus izdevumus attiecībā uz izdošanas dokumentu tulkojumu un personas transportēšanu. Lūguma saņēmēja valsts sedz visus citus izdevumus, kas radušies saistībā ar izdošanas procesu.

3. Ne viena no Pusēm neizvirza finansiālā rakstura prasības pret otru Pusi, kas izriet no aizturēšanas, apcietināšanas, nopratināšanas vai personas nodošanas saskaņā ar šo Līgumu.

19.pants

Konsultācija

Amerikas Savienoto Valstu Tieslietu departaments un Latvijas Republikas Ģenerālprokuratūra var konsultēties savā starpā par atsevišķu lietu izpildi un ar mērķi efektīvi piemērot šo Līgumu.

20.pants

Piemērošana

Šo Līgumu piemēro attiecībā uz noziedzīgiem nodarījumiem, kas izdarīti pirms, kā arī pēc tā stāšanās spēkā.

21.pants

Ratifikācija, stāšanās spēkā un darbības izbeigšanās

1. Šis Līgums ir jāratificē, apmaiņa ar ratifikācijas instrumentiem notiek cik ātri vien iespējams.

2. Šis Līgums stājās spēkā līdz ar ratifikācijas instrumentu apmaiņu.

3. Līdz ar šī Līguma stāšanos spēkā, Rīgā 1923.gada 16.oktobrī parakstītais Līgums par noziedznieku izdošanu starp Latviju un Amerikas Savienotām Valstīm un Vašingtonā 1934.gada 10.oktobrī parakstītais papildu līgums par noziedznieku izdošanu starp Latviju un Amerikas Savienotām Valstīm izbeidz darbību. Tomēr iepriekšējos līgumus piemēro jebkādam izdošanas procesam, kurā izdošanas dokumenti jau ir iesniegti lūguma saņēmējas valsts tiesām, laikā, kad šis Līgums stājās spēkā, izņemot to, ka šī Līguma 2. un 16.pants tiek piemērots šādam procesam un šī Līguma 12.panta 1.punkts un 15.pants tiek piemērots personām, kas var tikt izdotas atbilstoši iepriekšējam līgumam.

4. Attiecībā uz jebkādu izdošanas procesu, kur izdošanas lūgumu bija saņēmusi lūguma saņēmēja valsts, bet tas nebija iesniegts tiesā līdz šī Līguma spēkā stāšanās brīdim, lūguma iesniedzēja valsts pēc šī Līguma stāšanās spēkā var labot vai papildināt izdošanas lūgumu, ciktāl nepieciešams, lai to varētu iesniegt lūguma saņēmējas valsts tiesā saskaņā ar šo Līgumu.

5. Jebkura no Pusēm var izbeigt šī Līguma darbību jebkurā laikā, sniedzot otrai Pusei rakstisku paziņojumu pa diplomātiskiem kanāliem, un šī Līguma darbība tiks izbeigta sešu mēnešu laikā pēc šāda paziņojuma saņemšanas datuma.

Iepriekš minēto apliecinot, apakšā parakstījušies, savu attiecīgo valdību pienācīgi pilnvaroti pārstāvji ir parakstījuši šo Līgumu.

Sastādīts _____ divos eksemplāros, 2005.gada _____ latviešu un angļu valodā, abi teksti ir vienlīdz autentiski.

Latvijas Republikas valdības vārdā:

Amerikas Savienoto Valstu valdības vārdā:

NOTE: Latvian text signed at Riga on the same date as English text - December 7, 2005.